

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 7. Mors S. Antonii Patavini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Mors S. Antonii Patavini.

Postquam Gregorius Papa Eliam Fratrum Minorum Ministrum Generalem a S. Antonio Patavino accusatum exauthoraverat, hunc, ut se litteris totum daret, admonitum eo fine ab omni Ordinis munere exemit, ut penes se maneret, orans. Verum Antonius honores & Aulæ Romanæ tumultum veritus, montem Alvernum petiit, ubi bona Pæ cum venia per aliquod tempus mansit. Persequamur modo ejus vitam reliquam a primo secessu in eremum montis S. Pauli prope Bononiam.

Cum ibi diu hæssisset, sacris Ordinibus initiandus cum aliis Forum Livium in Æmilia seu Romaniola situm mittitur, ubi etiam Fratres aliquot Prædicatores aderant. Omnibus hora colloquii congregatis, loci Minister, ut Fratrum Prædicatorum aliquis exhortationem haberet, oravit. Sed cuncti se non esse ad eam præparatos causabantur. Ergo Antonium, cujus scientiam quidem ignorabat, ad dicendum, quæ Spiritus Sanctus ipsi suggereret, animavit. Ille se lavandis in culina scutellis, quam verbis ex suggestu faciendis aptiorem esse reposuit. Superioris tamen mandato parens cæ-

Sup. Lib.
LXXIX.

§. 62.

*Vita ap.**Bol. 13. Jun.*
*to. 20. p. 711.**Sup. Lib.**LXXVIII.*

§. 42.

*Bol. c. 2.**p. 707.*

Sæcul. XIII.
A. C. 1231.

pit dicere, & tam egregium doctrinæ simul ac elegantiae specimen edidit, ut auditores rei novitate suaviter capti, an eruditionem ejus, aut vero demissionem magis mirarentur, nescirent. Quo comperto Fratrum Minorum Minister Generalis, seu is etiamnum S. Franciscus, seu frater Elias fuerit, Antonium sacram ad eloquentiam se applicare jussit.

Rara in dicendo libertate utens, folius veritatis ratione habita, summis perinde ac infimis loquebatur; prout jam inde ab Ordinis ingressu sanguinem pro Christo fundendi desiderium conceperat, nullo timore, nulla verecundia noxia se impediri passus, quin Optimatum tyrannidi generoso oblisteret animo. Hinc celeberrimos concionatores tanta consternatione affecit, ut, sermonibus ejus præsentibus, nequis ipsos imbecillitatem suam erubescere videret, suos vultus tegerent. Sic comparatus, cum per urbes pagosque iret, ad captum audientium allocutiones suas accommodabat, severitatem dulcedine miscens. Papa ipse, postquam eum audierat, eximiam in exponendis sacris litteris viri dexteritatem admirans, Arcam foederis illum vocavit. Nec ethicæ duntaxat, verum etiam polemicæ contra hæreticos se impendit Antonius, quorum multos Arimini ad catholica signa traduxit, multos in
publi-

n. 709.

publicis disputationibus Mediolani ac To-
losæ, herbam porrigere coëgit.

Sæcul. XIII.

A. C. 1231.

Lingua Italica etiam ad pronuncia-
tionem quod attinet, quamquam extra-
neus, politissime loquebatur: & in con-
fertissima ad conciones ejus confluen-
tium turba singularis omnium modestia
& attentio fuit. Ejus eloquium erat ar-
dens, movens, penetrans, efficax: audi-
tores in lachrymas soluti feriebant pe-
ctora, alique aliis dicebant: *Heu! nun-
quam credidi, hoc esse peccatum:* Adhor-
tabantur se mutuo ad expiationem noxa-
rum, ad jejunium, ad sacras peregrina-
tiones, ac exinde sodalitia flagellantium
in Italia & alibi tam frequentia ab ejus
fermonibus ortum duxisse dicuntur. Do-
cuit in pluribus Ordinis sui cœnobiis, in
quibus studiorum æmulationem excita-
vit: nam hæcenus Fratres Minores tan-
quam rudes multis despiciantur erant. E-
tiam in regiminis partem vocatus, per
aliquot annos Romaniolæ Minister Pro-
vincialis, plurium diversis in regionibus
monasteriorum conditor, & Puiisii in Ve-
launis, ac Lemovici Guardianus, ut a-
junt, fuit.

p. 710.

At per Summum Pontificem ac ge-
neralia Ordinis comitia anno 1230 cele-
brata ab omni regiminis onere liber, &
divini verbi sementem, ubi vellet, spar-
gendi copiam nactus, Patavium venit;

p. 712. c. 3.

G 4

ubi

Sæcul. XIII.
A. C. 1231.

ubi transacta hyeme per verni jejunii tempus anno 1231 quot diebus & facrum tribunal adiit, & ad populum dixit, cujus frequentiam nullum templum, sed apertus solum campus capiebat. Eo cum Clericis, ac Religiosis, & ipso Episcopo Patavium totum se conferebat quotidie, clausis usque ad reditum a concione mercatorum tabernis: eo oppidorum, pagorumque vicinorum incolæ noctu cum facibus, ut locum acciperent, concurrerant: ibi ad tricies mille homines aderant, tam attenti omnes, ut vix fusurus aliquis audiretur. Finito sermone, quisque venerationis causa tangere virum sanctum, aut de veste illius particulam rescindere conabatur, ita ut abeuntem, redeuntemque, ne obrueretur, robustorum juvenum globus stiparet. Concionum effectus omnium patebant oculis: inimici capitales redeuntes in gratiam, captivi a diutino carceris squalore liberati, usuræ redditæ, debita remissa, meretrices ad frugem revocatæ, omne vitiosorum genus ad pœnitentiam adductum tam assidue, ut confitentium numero Sacerdotes haud sufficerent. Antonius ipse quam infirma semper valetudine nullam sibi quietem indulgens tum de rebus divinis disserere, tum sacras audire confessiones solebat, tum consilia dare petentibus, ac ea sequi paratissimis.

Tempus

Tempus messis imminere videns, Sæcul. XIII. A. C. 1231.
 quamdiu populus ea occuparetur, con-
 ciones sibi suas intermittendas censuit,
 & profanorum hominum crebro ad salu-
 tationem venientium molestia fatigatus,
 relicto Patavio solitarium in vicinia lo-
 cum (Campetrum appellabant) adiit,
 cujus Dominus Tisonius nomine, ei se in
 disciplinam tradidit, regulam tertii Or-
 dinis S. Francisci amplexus. Hoc in se-
 cessu Antonius se totum meditationi re-
 rum cœlestium & sacris precibus impen-
 dens, violento morbo, e quo haud conva-
 lesceret, se subito correptum sensit. Pa-
 tavium reportatus, cum extremæ un-
 ctionis oleum sibi afferri cerneret, *hanc*
unctionem, ajebat, jam intus habeo: sed
eam mihi dare non omittite: salubris est
mihi. Cantavit dein cum fratribus pœ-
 nitentiæ psalmos, in mortis articulo dici
 solitos, & post dimidiam horam spiritum
 Deo reddidit die sexta hebdomadis, 30 Bol. p. 732.
 Junii anno 1231. triginta sex annos na- n. 37.
 tus, quorum decem in Ordine Fratrum p. 717.
 Minorum transegerat. Illustris ejus fa-
 ma & miracula quotidie ad ejusdem se-
 pulchrum facta Gregorium Papam per-
 movere, ut post legitimas inquisitiones
 intra unius anni spatium Spoleti die Pen-
 tecostes 30 Maji anno 1232 eum solenni
 ritu in album Sanctorum Cœlitum refer-

G 5 ret,

Sæcul. XIII. ret, ac diem, quo mortem obiit, festæ il-
 A.C. 1231. lius memoriæ consecraret.

Martyr.
 13. Jun.

Edit. 1641.
 P. 114.

Multum S. Antonii scripta habemus, & inter alia magnum sermonum numerum. Sed illam vim & facundiam, quam vitæ scriptor eis tribuit, haud quaquam continent, utpote contexti ex meris Scripturæ locis, qui in sensibus figuratis sæpe a sensu litterario alienissimis accipiuntur, & quod consequitur, nihil demonstrant. Nullas ratiocinationes inter se coherentes, nullos ibi motus videmus: peroratio non magis quam exordium tangit animos. En exemplum! Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ. Hic res quatuor sunt considerandæ. Primo lætitia & unio nuptialis: secundo præsentia Virginis: tertio potentia J. C. quarto ejus magnificentia. Quantum ad primum punctum attinet, Cana significat zelum & Galilæa transitum: per zelum & amorem transitus fiunt nuptiæ inter Spiritum Sanctum & animam poenitentem. Hinc de Ruth dicitur, quod e regione Moab transierit Bethlehem, ubi Booz eam sibi despondit. Ruth indicat videntem, aut solertem, aut deficientem, estque anima, quæ peccata sua dolenter videns, ea sacræ confessionis fonte eluere properat, & per satisfactionem vires amittit suas. Sermo reliquus & alii omnes eodem sunt scripti stylo.

Cum